

stroomt door het lössgebied met zwakkere hellingen, het verval is geringer waardoor het beekwater plaatselijk buiten de oevers kan treden, met als gevolg een moerasje en op de duur zelfs veenvorming. Op deze plaatsen kan zich een moerasbos vormen in een voedselrijke omgeving, bestaande uit els en wilg als bomen, verder vogelkers, gelderse roos en rode- en zwarte bes als struiken en de volgende kruiden: slanke sleutelbloem, dotterbloem, goudveil, gele dovenetel, bitterzoet, hop, moesdistel. Sommige soorten zijn door de vervuiling van het water verdwenen zoals de grote muggenorchis. Soorten die profiteren van het verontreinigde maar voedselrijke water, zoals leverkruid en lisdodde, breiden zich sterk uit ten koste van de eerstgenoemde groep. Een en ander zal uitvoeriger besproken worden in een boek dat binnenkort zal gaan verschijnen, namelijk: Heerlens Groen.

Mej. Blankevoort deelde mee dat een wespendif, een zeldzame vogel in Limburg, waarschijnlijk slachtoffer was geworden van een strychnine vergiftiging. Dit zware vergift zou uitgestrooid zijn op sportvelden, enz. ter bestrijding van mollen en muizen door de opzichter van de plantsoendienst. Na enkele dagen verzorging kon de vogel weer in vrijheid gesteld worden. Gevraagd werd welk dier de kelken van de aronskelk afbijt. Aangenomen wordt dat das of slakken de schuldigen zijn, volgens Dr Bruna echter pikt de merel ook deze kelken open.

Mej. Sterken deed een verhaal over een wezel die een soortgenoot doodbeet en zich niet stoorde aan menselijke stemmen en geroep. Men kan zich voorstellen dat in gevecht op leven en dood zo'n dier daarop niet reageert. Wezels tonen, zoals Dr Dijkstra meedeelde, absoluut geen angst voor de mens, indien deze zich niet beweegt. Ze kunnen zelfs over iemands schoenen heenlopen, zoals hij tweemaal geconstateerd had. Zeer onlangs nam hij een bosmuis waar die absoluut geen notitie nam van pratende mensen, zolang deze zich maar niet bewogen. Een van de waarnemers dacht dat de muis doof was, verschillende diersoorten blijken niet te reageren op geluiden die voor hen absoluut geen biologische betekenis hebben, dus wel bijv. op het geluid dat een uil voortbrengt.

VERSLAG VAN DE VOGELEXCURSIE naar de Groote Peel op zondag 25 april 1971

Rond 9.00 uur vertrok het uit 35 deelnemers bestaande gezelschap vanuit Weert naar het bezoekerscentrum „Mijl op Zeven”, waar de heer Spreuwenberg iets vertelde over de geschiedenis van de Peel en de avifauna van het reservaat De Groote Peel. Daarna werd onder leiding van de heren Tillemans en Spreuwenberg de wandeling begonnen bij de „12e baan”. Hier kon meteen kennis worden gemaakt met enkele eendensoorten: de Wilde eend (*Anas platyrhynchos*) en Wintertaling (*Anas crecca*) als algemene broedvogels en de Zomertaling (*Anas querquedula*), Pijlstaart (*Anas acuta*) en Slobeend (*Spatula clypeata*) als doortrekker resp. minder algemene broedvogels. Boven de pijpestrootjes zweefde een ♀ Bruine kiekendief (*Circus aeruginosus*), terwijl van uit een rietkraag enkele keren de doffe roep van de Roerdomp (*Botaurus stellaris*) opklonk. Op de Astense Moostscheiding, de grens tussen de provincies Brabant en Limburg, zongen twee witgesterde Blauwborstjes (*Cyanosylvia svecica cyanecula*). Als zeer bijzonder werd door de deelnemers de waarneming van twee reegeiten ervaren. Beide dieren liepen op hun gemak over een peelpaas en verdwenen daarna langzaam tussen de ruigte. Op het grote ven „Aan 't Elfde” zwommen drie paren Futen (*Podiceps cristatus*), één Dodaars (*Podiceps ruficollis*), één ♂ Kuifeend (*Aythya fuligula*), zes ♂ Tafel-eenden (*Aythya ferina*) en enkele paartjes slobe-eenden. Boven het wateroppervlak fourageerden ca. 30 Zwarte Sterns (*Chlidonias niger*) en enkele honderden Boerenzwaluwen (*Hirundo rustica*) met Oeverzwaluwen (*Riparia riparia*). Het was leuk om te zien hoe de in het water groeiende wilgenstruiken vol zaten met deze vogels. Ongeveer dertig meter uit de oever broedde een Fuut in een graspol. Door zijn prachtige schutkleur was de vogel, die overigens open en bloot op het nest zat, nauwelijks te zien.

Verder werden waargenomen: Braamsluiper (*Sylvia curruca*), Grasmus (*Sylvia communis*), Boompieper (*Anthus trivialis*) en enkele tientallen Fitisen (*Phylloscopus trochilus*), waarvan het meeren-deel zeker op doortrek was.